

Básník (Puškin)

Mezitím

Světlo lampy a v něm oči pálí
veršů zbývá na poslední list.
Kdopak ví, copak se mnou bude, až je budeš číst.
Tuším souboj, co mě ráno čeká
poslední je z cest
musím jít, vždyť i básník má svou čest, básník má svou čest.

R: V očích prach a s tváří zkrvavenou
že jsme ve dvou ruskou ruletu hráli
komu smrt a komu láska, štěstí náleží.
Teď tu já klečím na kolenou
i ten sníh náhle do dlaní pálí.
Bože, ještě chvíli, než se oči navždy zamlží.

Sbohem lásko, pozdravuj ode mne trávu
jarní kvítky jen co začnou kvést.
Nesu úděl těch, co zvednou hlavu
tak to chápej, že i |:básník má svou čest:|.
Z intrik zrádců krví rudne sníh
z vůle vládců šlapou po verších.
Múzy pláčou, nesou Rusku zvěst
ať to ví, že jeho |:básník má svou čest:|.

R: